

[Socialministeren]

renstiden for de selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende hustruer skal ses som en konsekvens af den midlertidige refusionsordning, der trådte i kraft 1. januar.

Grunden til, at der ikke dengang blev foreslået en nedsættelse af karenstiden for de selvstændige erhvervsdrivende, var, at den midlertidige refusionsordning er et led i de foranstaltninger, det er besluttet at iværksætte for at nedsætte erhvervenes omkostninger og fremme beskæftigelsen. Hensigten med ændringen har således været at gøre det mere attraktivt for arbejdsgiverne at antage nye medarbejdere, fordi de ikke længere har den økonomiske risiko ved at skulle betale dagpenge til medarbejdere, der er syge længere end 3 uger. En nedsættelse af karenstiden for selvstændige kan ikke ses som en del af dette formål.

Jeg vil i denne forbindelse understrege, at udgangspunktet for den særlige refusionsordning om lempelse af dagpengepligten for arbejdsgivere har været, at der i øvrigt ikke skulle ændres ved dagpengelovens grundprincip om en arbejdsgiverperiode og herunder en karenstid for de selvstændige på 5 uger.

Jeg har bemærket, at hr. Holm har udtalt til Frederiksborg Amts Avis 13. januar, at en længere sygdomsperiode for de selvstændige mindre virksomheder ofte betyder en uoverskuelig og utryk situation, fordi det daglige arbejde og virksomhedens økonomi for det meste er afhængige af indehaverens fulde arbejdsindsats. Jeg er helt enig med hr. Holm i denne udtalelse. Netop denne betragtning var afgørende for fastsættelsen af karenstiden for selvstændige, da dagpengeloven blev gennemført, og længere sygdomsperioder blev dengang defineret som sygeperioder, der varede mere end 5 uger. Jeg kan ikke se, hvorfor man ikke stadig skulle kunne definere en længere sygeperiode som en periode, der varer mere end 5 uger.

Jeg vil også gerne fremhæve, at folketingets sidste folketingsår vedtog at forbedre den frivillige forsikringsordning for denne gruppe, en ændring, der trådte i kraft 1. juli 1977. Aldersgrænsen på 50 år for optagelse i den frivillige dagpengeordning blev ophævet, således at selvstændige nu kan sikre sig dagpenge de første 5 uger af en sygeperiode uanset alder. Samtidig blev der vedtaget ændring af pensionsbeskatningsloven, så fra-

dragsretten for bidrag til den frivillige dagpengesikring bortfaldt, og som konsekvens af ophævelsen af fradragsretten blev det vedtaget at anvende det årlige skatteprovenu til nedsættelse af forsikringsbidragene, således at bidragene nu dækker $\frac{3}{8}$ mod tidligere $\frac{1}{4}$ af udgifterne til sikringen.

Hr. Holm udtaler videre til Frederiksborg Amts Avis, at venstre generelt vil tage initiativ til at forbedre vilkårene for de mindre virksomheder. Her vil jeg minde om, at der på dagpengeområdet er gennemført en del forbedringer for denne gruppe. I det omfang de mindre erhvervsdrivende tillige er arbejdsgivere, er der for nylig ud over den midlertidige refusionsordning gennemført lempelser, således at de mindre arbejdsgivere ikke har pligt til at betale nyansatte dagpenge i sygdomstilfælde, som indtræffer inden for de første 3 uger af ansættelsen.

Endvidere er adgangen til at blive fritaget for pligten til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden ved tegning af forsikring blevet udvidet, og lønsommen er blevet fordoblet. Endelig er der ydet tilskud til nedsættelse af bidraget til en forsikringsordning for mindre arbejdsgivere. Fra 1. januar 1978 til 1981 udgør bidraget 1,5 pct. af arbejdsgiverens årlige lønudgift. Det er en halvering i forhold til tidligere.

Som det er fremgået af mine bemærkninger, kan regeringen ikke tilslutte sig forslaget, men jeg vil dog for en ordens skyld bekræfte, at en nedsættelse af karenstiden, således at udbetaling overgår til det sociale udvalg efter 3 ugers sygdom, vil medføre en merudgift for det offentlige på omkring 25 mill. kr. årligt.

Jeg skal derefter vende mig til fremskridtspartiets forslag om ændring af dagpengeloven, om begrænsning af arbejdsgiverperiodens længde.

Som nævnt i bemærkningerne til forslaget er det ikke første gang, vi her i tinget skal tage stilling til spørgsmålet om nedsættelse af arbejdsgiverperioden til 1 uge. Spørgsmålet var senest fremme som ændringsforslag til regeringens forslag om den midlertidige refusionsordning for arbejdsgiverne. Dengang blev forslaget forkastet. Jeg skal derfor ikke knytte andre bemærkninger til forslaget, end at det offentlige ud over det midlertidige tilskud på 400 mill. kr. til dækning af dagpengeudgifter i 4. og 5. uge skal betale arbejdsge-